

תת"ע 3226/09/13 - מדינת ישראל נגד יוסי מישלי

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 3226-09-13 מדינת ישראל נ' מישלי
תיק חיצוני: 20250298005

בפני	כב' השופטת מגי כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	יוסי מישלי

החלטה

בהמשך להחלטתי מיום 10.02.2015 להלן הנימוקים להחלטה לדחות בקשה לחזור מכפירה.

המדובר בכתב אישום בגין ביצוע עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף שתוקפו פקע ביום 01.09.2006, ללא ביטוח ואי ציות להוראות שוטר.

התיק נפתח ביום 30.09.2013.

הנאשם היה מיוצג לאורך כל הדרך על ידי עורך דין קישאווי.

בדיון שהתקיים ביום 13.01.2014 בנוכחות הנאשם ובא כוחו הודיעה המאשימה כי עמדתה העונשית בתיק למאסר בפועל.

בדיון שהתקיים ביום 03.03.2014 בנוכחות הנאשם ובא כוחו הנאשם הודה והורשע הנאשם על פי הודאתו, ובהסכמת הצדדים נשלח לקבלת תסקיר. הצדדים הודיעו במפורש כי לאחר קבלת תסקיר ישובו לשוחח.

התקבל תסקיר שירות המבחן מתאריך 28.09.2014 ומתאריך 04.01.2015.

בדיון שהתקיים ביום 05.01.2015 שבו וצינו ב"כ הצדדים כי הייתה הסכמה לשוב ולשוחח לאחר קבלת התסקיר.

בדין ביום 10/2/15 הוברר כי, הצדדים הגיעו להסכמה עונשית הכוללת 300 שעות של"צ, אולם ההסכמה התבסס על תסקיר של אדם אחר, כך שהייתה טעות בעת גיבוש ההסכמה.

בא כוח הנאשם ציין כי התסקיר של הנאשם ממליץ על פיקוח וצו מבחן בלבד וכיום המאשימה לא נותנת משקל לתסקיר של הנאשם.

סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 מאפשר לנאשם לחזור בו מהודאתו ברשות בית המשפט ומנימוקים מיוחדים שיירשמו:

"הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו."

ההלכה הפסוקה הורתה כי חזרה מהודיה תתאפשר רק בנסיבות חריגות בע"פ 1958/98 פלוגי נ' מדינת ישראל נקבע כי:

" בהתקיים פסול בהודיה עקב פגם ברצונו החופשי ובהבנתו של הנאשם את משמעות הודייתו או אם ההודיה הושגה שלא כדין באופן המצדיק פסילתה "

ע"פ 4988/07 ששון רחמינוב נ' מדינת ישראל נקבע:

" ניתן גם משקל למועד הגשת הבקשה לחזרה מהודיה, בין היתר, בהקשר לשאלה האם יש בעיתוי כאמור כדי להצביע על מניע מניפולטיבי מצד הנאשם לנצל את ההליך הפלילי בדרך לא ראויה כדי לשפר את סיכוייו להקל בדינו."

כב' השופט רובינשטיין בע"פ 3914/08 עאמר עסאלה נ' מדינת ישראל ציין:

"נשוב ונזכור כי החזרה מהודיה ניתנת, כמצוות המחוקק, אך בנסיבות חריגות, שהרי בית המשפט וההליך הפלילי אינם "תכנית כבקשתך" שהמטוטלת בה נעה באופן חופשי. אמנם ההליך היה בשלב לא רחוק שלאחר הודיה ובטרם נגזר הדין. אך כלל הנסיבות מורנו שלא להיעתר לבקשה."

במקרה אשר בפנינו הודאתו של הנאשם הייתה שלא במסגרת הסדר טיעון. נהפוך הוא, מפרוטוקול הדיון מיום 03.03.2014 ו- 05.01.2015 עולה כי, הצדדים טרם גיבשו הסכמה בעניין העונש. יתרה מכך, מעולם לא הודיעו הצדדים לבית משפט כי הגיעו להסדר טיעון. כך שאין מדובר במצב שהודאתו של הנאשם הסתמכה על הסדר בעניין העונש אך ונפל פגם בהודאתו.

כל טענותיו של ב"כ הנאשם מתייחסות לעונש ולעובדה כי התביעה לא נותנת משקל לתסקירו של הנאשם, אולם כאמור, לא הייתה שום הודעה על התחייבות הצדדים לתסקיר.

נהפוך הוא, עד ליום 05.01.2015 ציינו הצדדים כי ההסכמה הינה לשוב ולשוחח לאחר קבלת התסקיר, ובשים לב כי הודאתו והרשעתו של הנאשם הייתה שנה לפני כן, ביום 13.01.2014.

בקשתו של הנאשם לחזרה מהודיה הינה סתמית ונועדה לסרב את ההליכים.

מכל הנימוקים הנ"ל מצאתי לדחות את הבקשה לחזרה מהודאה.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשע"ה, 12 פברואר 2015, בהעדר
הצדדים.